

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مشیری

۱۶ اگست ۲۰۲۱

سه حمله ، سه ننگ ، سه تحقیر

چندی پیش فلمی را دیدم که مربوط به آخرین ساعات خروج نیرو های امریکائی از ویتنام بود . تعداد نسبتاً زیادی از مردم ویتنام شاید صد ها نفر در محوطه بیرونی و حیاط سفارت امریکا در سایگون گرد آمده و هریک کاغذی، سندی، عکسی و مدارکی مشابه در دست داشتند تا ثابت کنند در زمان حضور نیرو های امریکائی با آنها همکاری داشته و از این طریق اجازه ورود به پشت بام سفارت را پیدا کنند تا از طریق هلیکوپترهائی که با شتاب تمام در رفت و آمد بودند به یکی از ناو های امریکا در سواحل ویتنام منتقل شوند . هرچه صدای گلوله نیرو های ارتش آزادیبخش ویتنام جنوبی بلند تر شنیده می شد و نشان از آن داشت که به سفارت نزدیک تر شده اند فشار جمعیت برای رسیدن به پشت بام که محل فرود هلیکوپترها بود ، بیشتر و بیشتر می شد به طوری که تعدادی

زیر دست و پا له می شدند حتی کسانی را می شد دید که از پایه های هلیکوپترها آویزان شده اند . بالاخره زمانی رسید که نیروهای ویتنام شمالی به خیابان های اطراف سفارت رسیدند . دیگر هلیکوپتر ها نیامدند و جاماندگان از فرار متفرق شدند.

امشب ۱۴۰۰/۴/۱۷ که سخنرانی "بایدن" در ارتباط با خروج نیروهای امریکائی از افغانستان را شنیدم نا خود آگاه به یاد صحنه های این فلم افتادم.

بایدن با افتخار گفت ما نود درصد نیروهایمان را بدون این که در هنگام خروج تلفاتی بدهیم از افغانستان خارج کردیم . منظورش این بود که شبانه و در اختفا کامل پایگاه بگرام را تخلیه کرده اند.

در فلم هائی که پایگاه را بعد از خروج نیروها نشان می داد ، سینی های غذایی به چشم می خورد که خورده رها شده اند، ظاهراً تعجیل در فرار گرسنگی سربازان را هم در پی داشته است «چه تشابه شگفت انگیزی».

بایدن در بخشی دیگر از سخنانش گفت ما هیچ گاه کسانی را که در افغانستان به ما کمک کردند فراموش نخواهیم کرد و قریب ۲۵ هزار نفر مترجم و ... به همراه خانواده هایشان یا ویزا ورود به امریکا دریافت خواهند کرد و یا در یکی از کشور های نزدیک افغانستان اسکان می یابند.

قصد مقایسه مترجمان افغان با جاسوسان ویتنامی را ندارم اما امیدوارم سرنوشتی مشابه آنها پیدا نکنند. اما پرسش این است که چرا امریکا قصد خروج مترجمان افغان را دارد ؟ مگر قرار است چه تغییری در شرایط امنیتی و حاکمیتی افغانستان رخ دهد که جان همکاران امریکا در افغانستان را به خطر اندازد ؟ موضوع روشن است!

تمامی شواهد حاکی از آن است که بر اساس توافقات پشت پرده در آینده ای نچندان دور یا کابل سقوط می کند یا قدرت از طریق مذاکره و به صورت مسالمت آمیز به طالبان منتقل می شود البته در این حالت لابد موافقت نامه ای آبی هم در میان خواهد بود که در آن طالبان احتمالاً با مدرسه رفتن دختران البته با خزیدن در گونی موافقت می کند و متعهد می شود که خیلی هم به اندازه ریش مردان گیر ندهد که صد البته پس از تثبیت کامل قدرت ، طالبان از نظر تفکر همان طالبانی خواهد بود که در سال های ۱۹۹۴-۲۰۰۱ حاکمیت افغانستان در اختیار داشت.

بایدن در جای دیگر گفت ما در حمله به افغانستان به اهداف خود که کشتن بن لادن و نابودی القاعده بود رسیدیم ، ما نرفتیم که در افغانستان ملت سازی کنیم.

بایدن جمله اول را دروغ اما جمله دوم را راست می گوید، دروغ می گوید چون بن لادن در سال ۲۰۱۱ و آن هم نه در افغانستان بلکه در پاکستان به قتل رسید پس چرا در همان زمان خارج نشدند دروغ می گوید چون بر اساس آخرین گزارش تیم نظارتی ملل متحد که در جنوری امسال منتشر شد هنوز صدها نیروی القاعده در یازده ولایت افغانستان حضور دارند و همکاری نزدیک بین این گروه و طالبان کماکان ادامه دارد.

امریکا که در اکتوبر ۲۰۰۱ به افغانستان حمله کرد نام یورش خود را « عملیات بلند مدت آزادی» گذاشت از این نامگذاری چنین بر می آید که اشغال افغانستان بخشی از یک ستراتیژی بلند مدت منطقه ئی بوده است در این حمله بالغ بر صد هزار نیروی نظامی وائتلافی متشکل از دهها کشور مشارکت داشتند و اکنون امریکا با بیش از ۲۵۰۰ کشته، ۳۰۰۰۰ زخمی و هزار میلیارد دالر هزینه و قربانی شدن بیش از ۱۵۰۰۰ نیروی امنیتی و دهها هزار غیر نظامی افغان در شرایطی در حال خروج و آماده کردن زمینه برای حاکمیت دو باره طالبان است که این جریان در ظهور مجدد خود با در اختیار گرفتن ۳۰۰۰۰۰ نیروی آموزش دیده توسط امریکا و جنگ افزار های مدرن و نیروی هوایی تجهیز شده ، با قدرت و اعتماد به نفسی به مراتب بیشتر از گذشته نظام ارتجاعی خود را بر پا می کند.

تغییر بینش و مشی طالبان در حالی از جانب برخی محافل مشکوک تبلیغ می شود که خود آنها برای حفظ ظاهر هم که شده هیچ گاه چنین ادعائی نداشته اند در ادبیات رهبران طالبان کوچکترین نشانی از تسامح دیده نمی شود با اطمینان می توان گفت به تدریج تمامی دستاورد های زنان، جوانان، روشنفکران، هنرمندان و جامعه مدنی نو پای افغانستان را متلاشی خواهند کرد، قتل عام هزاره ها را از سر خواهند گرفت.

کشت خشخاش را گسترش و به لابراتوار های تولید مواد مخدر سرعت بیشتری خواهند داد و باید منتظر امحای کامل آثار تاریخی باقیمانده بود دور نیست روز هائی که آقای بایدن باید به تماشای فلم های شلاق و سنگسار زنان و قطع دست و پای، تعطیلی دانشگاهها، ممنوعیت موسیقی، حبس زنان در خانه و شکنجه وزندان دگر اندیشان بنشیند بنا بر این آقای بایدن راست می گوید که برای ملت سازی به افغانستان نرفته اند آنها رفتند تا ملتی در هم شکسته،

فروپاشیده، مأیوس، فاقد انگیزه، متفرق و سرگردان بر جای بگذارند و این کارشان را رسیدن به هدف و انجام مأموریت بدانند البته اقدام دیگری که باید انجام دهند تا صحنه خنده دار خروجشان از ویتنام تکرار نشود این است که برای حاکمان فعلی از طالبان امان نامه بگیرند تا مجبور به آویزان شدن از هلیکوپتر ها نشوند.

نکته دیگر این که آقای بایدن باید مراقب خروجش از عراق هم باشد، صحنه سیاسی عراق خروج آبرومندانه امریکا را نوید نمی دهد شاید شبی خوابیدیم و صبح از اخبار شنیدیم کلیه نیروهای نظامی امریکا شب گذشته با استفاده از سیاهی شب از عراق گریختند.

باتشابهاتی که در نحوه خروج امریکا از ویتنام، افغانستان و احتمالاً عراق به چشم می خورد شاید زمان آن فرا رسیده باشد که ایالات متحده از خود بپرسد چرا مداخلاتشان در دیگر کشور ها با نهایت غرور و تفرعن و ژست های لمپنی آغاز می شود اما خروجشان تا این اندازه تحقیر آمیز و زبونانه است.

هر چند که آنها هرگز پاسخی به این پرسش نخواهند داد اما جهان تحت ستم جواب آن را می داند.

«امپریالیسم برای جنگیدن به دلایل منطقی حتی از دیدگاه منافع خود نیاز ندارد او می جنگد چون هر از گاهی باید اثبات کند کدخدای جهان است ونوچه هانی هم دارد که همواره فرمان می برند و در این میان سرنوشت ملت هاست که هیچ جایگاهی در معادله جنگها ندارد.»